

Jutri v Obsotelje

Prvič proslavljajo v gornjem Obsotelju svoj praznik. Prebivalci Podčetrtka, Imenega, Virštanja in Olimja so si izbrali 22. junij za skupen praznik, ki ga bodo vsako leto proslavljali v drugem kraju. Tokrat pričenjajo v Podčetrtku.

22. junij so si izbrali v spomin na padlega narodnega heroja Eda Leskovarja, člana CK KP Hrvatske, ki je bil pobudnik vstaje v Hrvatskem Zagorju in ker je padel prav na ta dan 1942. leta v Virštanju. Edo Leskovar, doma iz Pregrade, je tistega nesrečnega dne odšel preko Sotle, da bi ujel stike s partizani na Kozjanskem. Javiti bi se moral pri Bahovih, kjer so se že večkrat sestajali prvi uporniki. Zvezo bi moral dobiti preko gostilničarkega sina, ki je bil pismonoša, zato je čakal v edini virštajski gostilni. Pripoveduje, da je mirno sedel v gostilni, naročil četrtinko in pričakoval, kdaj se vrne pismonoša. Nepričakovano pa se je pismonoša tokrat zadržal v Imenem, da ga je Edo moral čakati še pozno v noč. V gostilno so prihajali tudi nekateri virštajski kmetje, ki so poznali tujega človeka, toda niso vedeli, da je partizan. Zaradi nezaupljivosti in čudnega sumničenja je nekdo obvestil nemško žandarmerijo in s tem izvršil najhujšo izdajstvo. Edo je skočil preko hodnika v kamrico, ker je menil, da bo lahko skozi okno skočil v sadovnjak, toda ni predvidel, da je v oknu železna mreža. Potegnil je pištolo ter se skušal braniti. Spet je imel smolo. Mislil je, da bo stena ustrezen zaklon, toda zid je bil navidezen. Kamrica je bila lesena in še v tej steni proti hodniku zelo tanka. Kroglja ga je zadela skozi steno naravnost v glavo. Tako je veliki borec, ki je prestal že celo vrsto nevarnejših preizkušenj, tokrat po krutem naključju omahnil v smrt. Edijevi sodelavci niso vedeli, kje je prekoračil Sotlo, zato je tokrat izginila vsaka

sled za njim. Šele pred leti so odkrili, da je bil Edo Leskovar tisti neznanec, ki so ga v noči 22. junija ubili na Virštanju. Polnih 17 let je preteklo po njegovi smrti, preden so ga lahko prekopali in zagrebli v zagorsko zemljo. Spominu nanj je posvečen praznik gornjega Obsotelja, ki naj vedno znova pripoveduje rodovom o velikem človeku, o enotnosti jugoslovanskih narodov, o hotelju za napredek in socialistični razvoj naše dežele ter obeh ljudstev ob Sotli.

Organizacije SZDL v gornjem Obsotelju se vneto pripravljajo na praznovanje. Z igro na prostem, če bo vreme naklonjeno, pričene proslavljati v soboto zvečer, ko uprizarjajo domače delo "Noči ob jezcu". V nedeljo zjutraj prične z budnico godba na pihala iz steklarne v Rogoški Slatini, ob devetih je svečana seja krajevnih odborov Podčetrtka, Olimja, Imenega in Virštanja, kjer bodo nekaterim borcev podelili tudi odlikovanja. Na velikem zborovanju pred spomenikom NOB bo govoril član republiškega zbora SRS ing. Veljko Križnik.

Dva posnetka iz studia celjskega radia. Na levi napovedovalec Miran Heric, ki je tokrat govoril skoraj brez predaha; na desni tehnik Janez Klanšek, ki mu tisto dopoldne dela ni zmanjkalo, saj je moral na magnetofonski trak posneti večino poročil, pa tudi tehnično voditi vse oddaje

52 MINUT poročil o volitvah

— Radio Celje, se je oglasil napovedovalec in nadaljeval:

Začenjamo posebno oddajo, ki jo posvečamo današnjim volitvam poslancev v zvezni in republiški zbor...

S temi besedami so se v nedeljo dopoldne začele tri posebne oddaje celjskega radia (poleg redne seveda), tri oddaje, ki so spremljale in posredovale širši javnosti vso tisto praznično razpoloženje, ki je bilo tako za nedeljsko dopoldne, ki so govorile o udeležbi na volitvah, o tistem in ne napovedanem tekmovanju, kdo bo

prej dosegel boljšo udeležbo, o uspehih, ki so jih delovni ljudje celjskega okraja zabeležili v minulih letih, pa tudi o vseh tistih akcijah, ki so jih prav za volitve pripravili mladinci in mnogih krajev celo pionirji.

Po zaslugi precejšnjega števila sodelavcev, ki so se v dopoldanskih urah javljali osebno, večina pa kar po telefonu je na radiu sam od sebe nastajal nekak "operativni plan", ki se je spraminjal vsak hip in dajal točno sliko razpoloženja, udeležbe in vseh drugih akcij, ki so se zvrstile ta dan.

Telefon je brnel kar naprej. Zdej so klicali iz Planine, potem iz Laškega, pa Slovenskih Konjic, Sočanja in Velenja, Sentjurja... Kdo bi jih vse naštel. Posebna zveza je bila vzpostavljena tudi s celjskim političnim štabom, ki je prav tako sproti obveščal o lepi udeležbi na volitvah.

— Volivci s Skalske in Mariborske ceste so skupno odšli na volišče; prav

tako več del konjiških mladih volivcev, je poročal že navsezgodaj zjutraj dopisnik iz Konjic; in kmalu za njim se je z enakim poročilom oglasil tudi celjski radio.

Nič čudnega, če je je tudi pogočevalca iz Planine prevzelo tisto navdušenje, ki je vladalo v nedeljo dopoldne med tamošnjimi ljudmi.

Kakor pri volitvah v občinsko skupščino, tako so se tudi zdaj najbolj izkazali volivci iz Orove vasi, je poročal sodelavec iz Zalca; istočasno pa še govoril o novi cesti proti Polzeli, o prostovoljnih delovnih akcijah...

Na celjskih voliščih je prava gneča, se je glasilo poročilo iz mestnega štaba. Odstotek udeležbe hitro rase. Teško je reči, kdo prednjači, čeprav se zdi, da vodijo na Otoku...

V Ljubecini so gasilci organizirali skupinski odhod na volišče.

Cetudi so mnoga volišča odprli že ob petih, šestih, so se ljudje že pred to uro zbirali pred njimi in čakali, da bodo lahko opravili svojo dolžnost in volili tiste, za katero so se odločili na kandidacijskih zborih.

Kakor hitro se je urni kazalec pomikal proti deseti, že se je večalo število tistih volišč in krajev, kjer so zabeležili stodontno udeležbo.

Tako so prihajala poročila o poteku volitev, o prazničnem razpoloženju. Večino teh vesti so na radiu posneli na magnetofonski trak in jih tako "živo" posredovali v eter... Zato so oddaje vsaj v tehničnem pogledu pridobile na veljavi. Nekaj minut za tem, ko so poročevalci oddali svoje poročilo, so se že lahko sami sebe slišali v radijskih sprejemnikih. Za mnoge je bila to presenetljiva ugotovitev, zlasti še, ker tu ni bilo zastojev.

Radio Celje je v nedeljo dopoldne oddajal 52 minut poročil o poteku volitev in tudi tako prispeval svoj delež k velikemu uspehu politične akcije.

Bilo je lepo

Nedeljske volitve so bile tudi v smarski občini pravi praznik. Volišča so tokrat okrasili še lepše, kakor ob občinskih volitvah. Cvetje, zastave, melodije in lepota pokrajine: vse to je dalo vris prazničnosti, mehke polnosti in skupne radosti. Kdo ne bi obdovoval mladino na Podplatu, ki je že dva dni pred volitvami pisala po asfaltu gesla o mira, socializmu, človeku in tovarišu Tito. Navsezgodaj so poskrbeli tudi za to, da so pripravili vozila in starejše, bolehnne volivce pripeljali do volišča, da so lahko opravili svojo dolžnost in uveljavili svoje pravice.

In v Sodni vasi? To je majhno naselje, ki nima pravega središča, toda zbori volivcev so bili nadvse lepo obiskani, volišča pa je bilo v nedeljo izredno ljubko urejeno. Dva dni so ga krasili, vse stene prevlekli z zastavami in cvetjem, pred voliščem pa postavili slavoloka z napisi.

Rogaška Slatina je bila v zastavah kot prevega maja. In Rogatec? Ves trg je bil v cvetju in občani so že v zgodnjih jutranjih urah množično pohiteli na volišče, da so skoraj ves dan vodili v udeležbi. Na Osrečku, najbolj oddaljenem smarskem zaseku so vsi, ki so lahko volili, svojo pravico v celoti uveljavili že do 10. ure. In v Polju, Podčetrtku, Virštanju, Zadržah, povsod podobno. Res je bilo lepo. Praznik, izraz skupnega truda, navdušenja in volje, pokazati, kako smo enotni, kako hočemo nadaljevati začetno pot in razvijati socialistične odnose pri delu in uživanju plodov tega ogromnega dela. Tudi na Smarskem je bilo lepo!

ŽE DOPOLDNE lepi rezultati

Ce na splošno ocenimo potek volitev v republiški in izvezni zbor na območju konjiške občine, potem je treba povedati, da so bile uspešno nadaljevanje nedavnih občinskih volitev in zaključek večmesečne politične akcije.

V nedeljo zjutraj so na mnogih voliščih v konjiški občini začeli z delom že okoli šeste ure zjutraj, ponekod pa tudi prej. Zakaj bi ljudi ovičali, če želijo čim prej opraviti svojo dolžnost, so povedali na marsikaterem volišču.

Za veselo razpoloženje v Slovenskih Konjicah in nekaterih drugih krajih je poskrbela konjiška godba na pihala.

Z marsikaterega volišča so že ob sedmih zjutraj poročali, da je glasovalo že 30, pa tudi 40 odstotkov volivcev. Vse to govori, da smo ravnali prav, ko smo volišča odprli pred sedmimi urami, so se dodali.

Zelo dobro udeležbo so že v zgodnjih jutranjih urah zabeležili v Konjicah, pa tudi na mnogih voliščih v okolici Zreča, dalje na področju Loča, medtem ko so iz okolice Vitanja kmalu začeli prihajati poročila o stodontni udeležbi. Ta uspeh so že v dopoldanskih urah dosegli v Rakovcu na Pohorju, pa na Hudinji in še na nekaterih drugih voliščih. V vzhodnem predelu občine so najprej zaključili v Kravjaku, na Kobljah in še ponekod.

Spričo tega ni prav nič posebnega, če je volilna udeležba naglo naraščala v dopoldanskem času. Odstotek se je dvigal od ure do ure. Okoli desete je glasovala več kot polovica vseh upravičencev. Nismo pričakovali tako dobre udeležbe; še manj pa, da bo dosežena že v dopoldanskih urah, so povedali na občinskem političnem štabu v Slovenskih Konjicah. Vse kaže; da so se to pot nekoliko uštel in da so volivci spremenili njihova predvidevanja.

Zelo zadovoljni so bili člani volilnega odbora na Prevratu, ki so prehiteli svoje sode na Mariborski cesti in prej kot oni dosegli 100 odstotno udeležbo.

Volilni odbori v popoldanskih urah niso imeli veliko dela. Na razen redke posameznike-domačine so čakali le na morebitne volivce s potrdili.

Skupni volilni rezultati v konjiški občini kažejo, da so večmesečne politične akcije rodile zaželene uspehe. Ne bilo pa bi prav, če bi zdaj to razpoloženje pustil v nemar, je dejal eden izmed članov občinskega odbora SZDL. Novi odborniki občinske skupščine, pa tudi zvezni in republiški poslanci bodo morali tudi v naprej imeti takšne stike z volivci in jih sproti seznanjati z vsem dogajanjem v občini, republiki in zvezi in jih tudi tako spodbujati k ostalim akcijam, k izpolnjevanju predvidenih nalog in podobno.

V. L.

V opoldanskih urah, ko je bil napravljen ta posnetek na enajstem volišču na Otoku v Celju, je glavni vrvež že zdavnaj minil. Večina volivcev tega območja je svojo državljansko pravico in dolžnost opravila že v jutranjih in dopoldanskih urah